

rectum quod rectum esse ignoras, non ex virtute facis.

Ex hac autem notitia porrò homo informatur, ut qua in

parte natura deficit, educatione compleatur. Πᾶσαι γὰρ τέχνη, ait Aristoteles, καὶ παιδεία τὸ εὖσθ' λείπον βέλεται τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. Nec sufficit ad naturæ bonita-

tem accessisse educationem, nisi prudentia quoque, quæ

Græcis φρόνησις est, adhibeatur, nimirum habitus ille,

intellectualis, quo de iis, quæ ad hominis vitam vel con-

ducunt vel obstant, consultamus & judicamus. Hæc

enim quasi præfulgida lampas est, quâ præsentia ordi-

nantur, futura providentur, præterita revocantur, ut non

sine causâ Justus Lipsius lib. 1. polit. cap. 8. parentes ejus

Usum & Memoriam fecerit, quam ad rem judiciofa hi-

storiarum lectio plurimum conducit, si ad σιῶσιν acce-

dant ἀγχινοια, δεινότης καὶ ἀσκησις, nec non peregrinatio-

nes, & cum prudentibus conversationes. Prudentiam

excipere debet προαίρεσις, quâ eligimus media illa, qui-

bus ad bonum consultatione cognitum provehimur. Prudentia enim monstrat τὸ προαιρετὸν, unde virtus

moralis ab Aristotele ἔστι προαιρετικὴ definita est. Suc-

cedit denique ἀσκησις, sive γυμνασία, exercitatio sive

assuefactio, quæ perfectioni (quantam nimirum hujus

naturæ imbecillitas admittit) proxima est. Sic ergo na-

tura ad virtutem præbet initium, disciplina progressum,

prudentia circumstantiarum considerationem, ne quid

temerè fiat, exercitatio perfectionem. Nec parum mo-

Canon.

Prudentia

3.

4.

Ca. effic.
nūs prin
palis
pulsiva

I. præmia

Ovid. lib. 4. De
ponto. Eleg. 2.

Pæna

3. Expta